

overfor almennyttige Diemed af lignende Betsaffenhed. Udviklingen kræver imidlertid, at vi ikke kunne blive staaende ved de nuværende Expropriationstilfælde, men at der maa fremskomme flere, naar der er gyldig Anledning dertil, og den Stabelendes Lærv selvfølgelig tilbørlig respekteres overensstemmende med de almengyldige Retsgrundsætninger. Disse Hensyn tro vi i det Væsentlige ere skete Fyldest i Udkastet, som efter vor Mening har viist megen Besømhed og Omhu med Hensyn til Enkeltmands Ret, selv om man har anset det nødvendigt, at den maa vige ligoverfor større Foretagender af mere almen eller større lokal Interesse.

Dog er det navnlig med Hensyn til disse nye Expropriationstilfælde, især under Afsnittet om Bandeds Benyttelse, at der har viist sig en større Uoverensstemmelse i Udvalget, hvilket nærmere vil fremgaa af Mindretallets Udtalelse i denne Betænkning og af samnes Endringsforslag, som vi ikke her skulle inoedgaa, men derimod i det Efterfølgende indskrænke os til at gjøre Rede for saadanne vigtigere Endringer til Lovforslaget, som enten hele Udvalget eller et Flertal har kunnet slutte sig til.

ad § 2.

Flere Medlemmer i Udvalget have næret Frygt for, at Lovudkastets Benævnelse „offentligt Vandløb“ kunde medføre en mindre rigtig Opfattelse af et saadant Vandløbs forøvrigt rent privatrettlige Karakter. For at sjerne enhver Misforstaaelse i saa Henseende, enedes hele Udvalget om den Tilføielse til § 2 in fine, som er Endringsforslag Nr. 2.

ad §§ 7 og 8.

Lov 17de Jan. 1859 § 6 fastsætter, at Regulativer for mindre Vandløb vedtages: 1) enten af den kommunale Bestyrelse efter Overenskomst med vedkommende Lodseiere, eller 2) under Tilfaldelse af Synsmændene, eller 3) i fornødent Fald under Tilfaldelse af en Landvæsenkommission.

Naar det nu i Lovudkastets § 7 og 8 foreslaas, at der altid i de her omtalte Tilfælde skal benyttes Landvæsenkommissioner, har Hovedmotivet hertil formentlig været, at enhver Regulering vil nødvendiggiøre et større eller mindre Indgreb i Eiendomsretten, og da denne bør beskyttes paa den bedst mulige Maade, har man troet, at Landvæsenkommissioner i saa Henseende afgave en større Garanti end Vandsynsmænds-Institutionen, hvis Medlemmer desuden ofte ville mangle den fornødne Indsigt og Dygtighed, især da Nutidens forbedrede Agerbrug

medfører flere og større Reguleringer end tidligere. Medens et Mindretal kan slutte sig til disse Lovudkastets Grunde og anser Paragrafens Bestemmelse for en Forbedring af den bestaaende Tilstand, tror det dog, at der af Hensyn til, at nye Reguleringer af mindre Vandløb stundom kun angaa rene Bagateller, om hvis Ordning ingen Dissens vil være tilstede, kunde være Anledning til at benytte Vandsynsmændene i Stedet for de kostbare Landvæsenkommissionsmedlemmer, forjaavidt det lykkes hine ved mindelig Overenskomst at ordne Sagen mellem de paagældende Parter. Men hvor dette ikke er Tilfældet, saa at altsaa Afgielse af Kjendelse bliver nødvendig, bør dette altid ske ved Landvæsenkommissionen. Mindretallet har i Henhold til Ovenstaaende stillet Endringsforslaget Nr. 12.

Et Flertal, som ikke deler de anførte Betæneligheder med at benytte Vandsynsmændene som hidtil i de her omhandlede Forhold, har stillet Endringsforslaget Nr. 18 og de sig dertil sluttende subsidiære Forslag, som gaa ud paa at give Vandsynsmændene den samme Myndighed ved disse Sagers Afgielse, som de have efter den bestaaende Lovgivning, altsaa ikke blot en Afgang til at mægle Forlig, hvortil Mindretallet vil indskrænke deres Virksomhed, men ogsaa til at afgive Kjendelse, idet derved de større Omkostninger med Landvæsenkommissioner endnu mere formentlig ville kunne undgaaes.

ad § 9.

Udvalget formener, at den i Paragrafen paabudne Plan med tilhørende tekniske Forarbejder kun vil have Betydning for Hovedvandløbenes Vedkommende og har derfor stillet Endringsforslaget Nr. 14.

ad § 10.

Hele Udvalget har havt Betænelighed om det Principrigtige, navnlig lige overfor Eiendomsretten, i at gaa ind paa de i § 10 omtalte Magerlæg og Omdelinger og stiller i den Anledning Endringen Nr. 21.

ad § 11.

Diemedet med Endringsforslaget Nr. 23 b. er et tilskynde til Forlig, idet Landvæsenkommissionen i Mangel heraf kan paalægge vedkommende Parter Omkostningerne.

ad § 13.

Et Flertal, hvoraf det ene Medlem (G. C. Nielsen) af rent praktiske Grunde, fra-